

[Aksel Larsen.]

faa de arbejdsløse til udenfor Tinget tilstrækkelig kraftigt at demonstrere deres Villie til at faa disse Krav opfyldt.

Lundberg: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, ikke kan være til Stede, skal jeg paa hans Vegne og for saa vidt naturligvis ogsaa paa Partiets Vegne gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa en rent saglig Debat om de tekniske Enkeltheder i det forelagte Lovforslag. Det har Socialministeren jo allerede været inde paa, og jeg kan ikke tænke mig andet end, at man, hvorledes man end ser paa det, ønsker Forslaget affattet saa retfærdigt som muligt til alle Sider. Hvis man overhovedet vil deltage i parlamentarisk Arbejde, stiller man jo sine Forslag paa en saadan Maade, at de dog har nogen Udsigt til at kunne blive vedtaget, og derfor har Socialministerens Forslag det Indhold, det har. Ministeren har villet stille et Forslag, om hvilket han kunde sige ifølge de Erfaringer, han har indhøstet gennem de mange Møder og Forhandlinger, vi har haft i det sidste Aars Tid, at det var et Forslag, som kunde have nogen Chance for at blive gennemført.

Det er jo det samme, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gør. Han har selv, saa vidt jeg erindrer, ved Forelæggelsen sagt her fra denne Talerstol, at dette Forslag var naturligvis ikke, hvad Kommunisterne kunde ønske sig — altsaa ganske det samme. Jeg ser bort fra, at det tilfældigvis til Dels er det samme Beløb, det drejer sig om til de arbejdsløse, jeg ser bort fra denne Diskussion om de saglige og de tekniske Enkeltheder, men jeg holder mig fast ved dette ene, at saavel Socialministeren som det kommunistiske Parti stiller et Forslag, som de hver for sig erkender ikke er det, som er det retfærdige, ikke det, som man ellers maatte kræve, men det, som man nu finder det opportunt at fremkomme med. Derfor er der for saa vidt ingen Forskel her.

Det kan jo kun glæde mig, at de Herrer fra kommunistisk Side allerede har indset, at naar man vil være her, maa man søge at gøre en Indsats for de arbejdsløses Skyld, at de allerede er blevet klar over, at dette med at stille Forslag, som paa Forhaand maa siges at være umulige, og derefter rejse Landet rundt og holde Taler for de arbejdsløse skæpper for lidt, det giver navnlig

ikke noget i Spisekammeret og ikke noget at betale Husleje med.

Enten afslaar man at deltage i Rigsdagsarbejdet, at opstille til Valgene og holder sig udelukkende til de udenomsparlamentariske Midler ... (*Aksel Larsen:* Ja, det kunde du lide!) ... Nej, jeg synes, det er meget morsomt, at vi har faaet det ærede Medlem herind, for det er i høj Grad gavnligt, at man kommer til at tale om Sagerne paa en saadan Maade, at man ikke bagefter kan løbe fra det. Jeg har ikke det mindste imod, at det ærede Medlems Parti her fremsætter deres Anskuelser og tager Stilling til Forslagene. Saa befinder vi os paa lige Fod, naar vi kommer ud, med Hensyn til de forskellige Stillinger, der nu er indtaget, og det skal altid være mig en Glæde at møde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paa den Maade.

Da det ærede Medlem nu har afbrudt mig, og jeg er kommet ind paa denne Linie, vil jeg gerne tilføje, at jeg har nu nogle Gange hørt de to ærede Medlemmer fra det kommunistiske Parti staa heroppe og tale om, at de repræsenterer Arbejderne. Jeg maa indrømme, at det forekommer mig noget naivt, hvis de ærede Medlemmer virkelig tror, at de kan byde Arbejderne paa sliq Snak. Tror virkelig de ærede Medlemmer, at de kan bilde Vælgerne og Arbejderne ind, at de 16 000 Stemmer, som de Herrer fik paa Valgdagen, og hvoraf maaske nok de 4 000—5 000 skyldtes nogle helt andre Interesser paa Grund af en vis bestemt Mands Opstilling her i København — det skal jeg ikke komme nærmere ind paa — betyder, at de ærede Medlemmer repræsenterer Arbejderne, men at de omtrent 700 000 Stemmer, som Socialdemokratiet mønstrede, ikke skulde have noget med Repræsentation af danske Arbejdere at gøre! Tror de ærede Medlemmer virkelig, at de kan bilde nogen det ind, og tror de ærede Medlemmer, at de f. Eks. kan rejse over til min Kreds ... (*Aksel Larsen:* Ja.) Ja, det kan de gøre — ... og sige, at de 116 Stemmer, som Kommunisterne mønstrede i Randers-Kredsen, betyder, at det er Kommunisterne, der repræsenterer Randers-Arbejderne, og ... (*Aksel Larsen:* Jeg har været derovre og sagt det.) Ja, det ærede Medlem siger, at han har været derovre. Han har ingen Forpligtelse til at være her og stemme. Han har bare at skiftes med sin Kollega om at staa op og holde Taler, men vi andre har visse Udvalgsarbejder at passe og skal navnlig være her, naar der skal stemmes. Det lader sig ikke gøre at fortælle, at